

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 170 кор.

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Подинокі число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш мидости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудні.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. п. Дюбровського (Хорундичи). Експедиция місцеві в Агенції Соколовського в пасажі Гавсманна.

Рукониси звертає ся лише на почесне застережене. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звычайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 4) с. від стрічки. Подлики і приватні донесеня по 3) с. від стрічки.

Дбаймо про Руске Товариство педагогічне!

(+) Зпоміж руских народних товариств може найменше бачности, найменше помочи і піддержки з боку рускої суспільности дізнає Руске Товариство педагогічне у Львові. А вжеж неперечно кладе оно в ріжних напрямках з незвичайною запопадливістю кріпк підвалини, на яких перегадом здвигне ся величава будівля культурного поступу і розвитку українсько-рускої народности. Досить нагадати, які многоважні задачі сповняє се товариство при вельми скупих засобах материяльних і доволі слабих і нечисленних силах робітників і помічників, які горнуть ся до него. Від многих літ видає оно «Учителя», орган для руского учительства і мимо всяких трудностей старає ся безнастанно дивинути сей орган на становище відповідне сучасним вимогам педагогічним і науковим. Побіч сего переняло Руске Товариство педагогічне так важну і потрібну для вихованя і освідомленя руского молодого покоління часопись «Дзвінок», а від кількох ліг видаванем «Українсько-рускої бібліотеки» причинило ся до придбаня потрібної і здорової лектури для рускої молодіжи.

Побіч давного Інститута св. Миколая, удержує Руске Товариство педагогічне Бурсу, в котрій дає приміщене значному числу учеників і утворило два Інститути для руских дівчат заможніших і менше заможних родичів. Тим способом дає оно спромогу рускій молодіжи в значнійшій числі, дешевшим коштом і з більшим успіхом користувати ся шкільною наукою, як се доси було можливо.

Але ще більші заслуги положило Руске Товариство педагогічне засновинами Виділової школи ім. Шевченка у Львові для дівчат, котра вже здобула собі право публичности і першої женьської Семинарії учительської у Львові. При тих слабих і нечисленних силах і скупих засобах материяльних можна справді чудувати ся тій незвичайній запопадливости, рішучости і ревній діяльности, з якою се Товариство сповняє згадані в горі, многоважні і вельми трудні задачі.

Як-жеж відносить ся до всего того руска суспільність, як пособляє она сему заслуженому і так хосенному та діяльному товариству? Гляньмо наперед на руске дневникарство, як оно помагає сему товариству. Якби не оповіщення від часу до часу подані виділом або секретариятом Руского Товариства педагогічного, якби не ті накликуваня з виділу до рускої суспільности, якби не інсертати подані про видавництва товариства, або курси на опорожнені в его інститутах і бурсах місця, або звіт з річної діяльности і загальних зборів, то руска суспільність може би навіть не стрітила ся в рускім дневникарстві з якою небудь вістною, що єствує і живє ще Руске Товариство педагогічне. Его численні видавництва якось не можуть удостоїти ся оцінки або бодай теплої згадки руских критиків, хиба сам виділ або секретарият

нагадають рускій публиці про сі видавництва.

А якже руска суспільність пособляє материяльно, як піддержує она многосторонні змаганя і задачі Руского Товариства педагогічного? Правда, що видатки на ріжні рускі народні цілі останними часами так зросли, а оподаткованє рускої суспільности так збільшило ся, що можна би задля того виправдувати руску суспільність, коли она не так щедро пособляє Рускому Товариству педагогічному, не піддержує его в такій мірі, якби оно заслуговувало і якби вимагали его ріжнородні потреби. Але як у многих інших справах, так і тут нема у нас рівномірности, нема поділу й організації. Інші культурні народи дивають ся не великими жертвами нечисленних одиниць, але дрібонькими датками кождої народної одиниці. Вжеж дати одну копону на рік вкладки до Руск. Товариства педагогічного може і менше засібний Русин і се товариство повинно би числити сотки тисячів членів і тоді могло-б инакше відповісти своїм задачам. А так само і натураліями могла-б руска суспільність пособляти щедрійше ті інститути і бурси, які Товариство удержує, а тоді могло-б оно дати приміщене не двом соткам, а тисячці рускої молодіжи, яка би заповнила рускі школи і збільшила опісля число рускої інтелігенції.

Отже коли вже небавом знов почне ся новий рік шкільний, коли Руске Товариство педагогічне буде приневолене напружити всі свої сили до сповнення многосторонних, важних а трудних задач, не забуваймо про него, дбаймо про него, дрібними але численними жертвами помагаймо ему, а се колись верне ся сторицею і видасть богаті плоди.

Д О П И С Ь.

З Печеніжина.

(Духовна м'єсія).

Місія в матричній церкві Печеніжина відбула ся під проводом о. о. Василян з Жовкви, Крехова і Львова в днях 9, 10, 11, 12, 13 і 14. липня з таким порядком: В суботу, в навечері місії привитав о. парох о. о. місіонарів перед церквою щирою промовою. Опісля о. о. місіонарі відспівали перед замкненими дверми церкви молебень до Пр. Діви Марії. По словах «Милосердія двери отвераи нам благословенная Богородице Діво» отвирають ся двері церкви, а парох вручає о. о. місіонарям епітрахилі, яко знак дозволу проповідати і сповідати в області своєї парохії. Відтак зачала ся вечерня, по котрій слідує вступна наука місійна о. Филипова. По науці відспівано трогуючо суплікацію, відтак тричі обхід з Пресвятою Евхаристією довкола церкви і поблагословене народу.

В неділю о 7. год. рано катехизация, котру по мистецки перепроваджував о. Волинець. По катехизації слідувала утрєня, по котрій проповідував о. Бурдз'як. По науці зараз співана Служба Божа і друга наука. В часі Служби Божої наспіли з доохресних сіл процесії. Перша процесія прийшла з Молодятина під проводом

о. пароха Шухевича. Зараз надходить друга процесія з Рунгур під проводом о. пароха А. Слюсарчука. Опісля прийшла процесія з Княждвора під доводом о. А. Майковського. Нарешті великий здвиг народа надходить зі своїми праворами з Корнича, Воскресинь і Коломиї під проводом о. А. Русина. Крім того прибули ще отці духовні з тьмою своїх парохіян: з Ланчина М. о. Левицкий, з Чорного потока о. А. Кордовский і з Якубівки о. Нестор Гавацкий. Так отже вже перший день місії наглотив таке множество народа, що треба було в проповіданю вже великої форси, щоби досягнути голосом берегів тої маси. Не тільки з доокресних сіл і міст спішив нарід на місію, послухати слова Божого і потішити ся в своїм горю, але і з подальших околиць, як з Тлустого, Заліщик, Делятина і т. и.

Погода дуже красне сприяла через всі дни місії, жнива еще не розпочали ся, а сапанє вже скінчило ся. Пора так красна і відповідна, народу так много, що аж любо і радо добуваємо послідних сил до так вдячної праці.

Пополудні о 3. год. катехизация, відтак вечерня і трета наука. По науці для відпочинку став кількох сьвященників до акафисту. Відтак слідує четверта наука, по котрій суплікация, обхід з Пресвятою Евхаристією тричі довкола церкви і благословене наводу.

Такий порядок через всі дни місії, з тою тільки ріжницею, що в день св. Ап. Петра і Павла прийшов еще з процесією о. А. Кордовский з Чорного Потока і о. декан Гр. Тимняк з Березова. Всі процесії вже від першого дня місії лишали ся на місії вже аж до кінця і своєю участію в обходах з Пресв. Евхаристією, як і наконєць в обході з хрестом додали нашому обрядови, нашому народови імпонуючої сили і поваги. Правда, що наші «найсердечейші» старали ся повагу нашої сьвятої місії уменшити, але їх страйк був цілком незамітний серед такої маси народу. Одно тільки нас заболіло і обурило, а то се, що они в перший день місії устроїли собі під протекторатом пані старосціни «Фестин» на дохід «школи людовой в Печеніжинє». Хотяй уряд парохіяльний повідомив ц. к. старосту о місії вже кілька веділь наперед, то немов на глум оголошено перед самою місією ось таке афішами в польських красках: «Тов-о школи людовой в Печеніжинє уржондза в недзєле дня 10. ліпца 1904. в лесє на Вакульцу «Фестин» враз з льотерійон фантовон. Почонтек о 3. годз. пополудню. Буфет в заржондзє пань. Встемп на фестин 40 гал. од особи». Такі афіші поприбивано докоола Печеніжина, а навіть на будинках ц. к. староства, уряду, громадского і школи. Бо треба знати, що і школа до місії не належала, бо «панове шведовічонци Ради школьней окренговей і мейсцовей» уважали за невідповідне приспінати замкнене року шкільного вже на 9. липня, хотяй о. катехит і о. парох на то дуже наставляли. Рівнож еще один епізод замішав нарід в часі слуханя науки першого дня т. в. в неділю сполудня. Як тільки о. місіонар зачав проповідати, став на дорозі перед церквою поліціянт з бубном і бубнить що сили. Що за новість? Всі думали, що вже розв'язують св. місію! А ту поліціянт голосить, що пропала десь жидівська коза. Ну вольне жарти! Если пан староста ревіний католик, але великий шовініст, позволяє на фестин з музикою і фаврверками, опісля з танцями до пізної ночи, то длячого

пан бурмистр, жид, не мав би дозволити і собі на вибрик супротив рускої місії!

Ну, лишім вже ті епізоди, а вернім до головної річи. На торжество св. Ап. Петра і Павла така сила була народа, що цвинтар коло церкви, величезний, як який козацький майдан, що помістить більше як 15 тисяч народа, того дня не міг помістити всіх прибувших на місію вірних. Того дня зачала ся вже сповідь молодіжи. До слуханя св. сповіди прибули еще крім вичислених повисше отців, еще о. Евст. Шмериковский зі Станиславова, о. І. Монцібович з Ключева, о. Евг. Данилович з Іспаса, о. А. Завадский з Микитинець, о. Левицкий з Вербіжа, о. Т. Шухевич і о. Н. Руденський з Ланчина. Мило було дивити ся на дівтора, що перший раз приступала до св. Причастя. Все хорошо по гудульски прибране, дівчатка в віночках на голові з барвінку, зілля і пахучих рож, хлопчики з китицями цвѣтів.

Найкрасшою точкою кульмінаційною місії був обхід з хрестом місійним довкола міста. В четвер т. є. 14. липня відправа протягнула ся довше. Десять коло другої години уставлено всі прапори брацкі, хрести, хоругви, фани і образи в порядку в два шпаліри до походу. Процесія рушила, а за нею народ з величезним дубовим хрестом, прибраним вінцями і цвѣтами. З пісню: „З нами Бог разуміте язци і покорійте ся; яко з нами Бог!“ рушив той величезний адвиг народа вільним походом коло пана староости, читальні і уряду громадского і завернув знова на цвинтар, де на середині цвинтаря, просто головних дверей церкви закопано той хрест з золотом написею: „Памятка місії 1904 року“. Торжество скінчило ся коло 5. год. сполудня. Від хвилі закопання до винішого дня не був той хрест еще на самоті. Навіть серед опівночи довкола молить ся народ і цілує дорогу свою памятку.

Народ цілої Коломиїщини, як і з подальше, много а много скористав на побожности і почутю сили свого обряду та своєї Церкви. Всім остало вражівне по скінченій місії, як би по якій славній божій побіді. Отці місіонарі оповідають, що богато вже місії уряджували, але так імпонуючої, як в Печеніжині, еще не відбували.

О. Йосиф Дженджера, сотрудник в Печеніжині.

Япансько-російска війна.

Владивостоцка ескадра.

Адмірал Скридлов рапортує телеграфічно цареві: Висланий мною до східних бережій

контрадмірал Ессен з суднами «Росія», «Громобой» і «Рурик» доносить: Ескадра, яка дня 20. липня виплинула через пролив Сунгарі на повне море, стрінула япанський корабель «Окашімару» і затопила его. Передтим залога судна в лодях відплинула до берега. Майже рівночасно ми задержали англійський корабель «Кумару», який хотів виладувати угля в Мороран і перешукали его, бо мали причину підозрівати, що везе на своїм помості воєнну контрабанду. Понеже нічо підозріного ми не нашли, пустили корабель вільно. Небавом опісля ескадра стрінула побережний парохід «Кіодумумуру» з 50 подорожними. Тому, що се були переважно жєнщини, ми пустили судно на волю. Відтак ескадра поплила в полудневім напрямі і стрінула два япанські скунери, які везли набір овочів, риб і соли. Коли залога покинула сі кораблі, ми затопили їх. Дня 22. липня ми стрінули на 100 миль від Йокогами судно «Арабія», яке везло знатний набір воєнної контрабанди до япанських пристаней, а іменно материял до будови залізниць і мостів. Се судно ми здержали і заголювали до Владивостока. Раюо дня 23. липня стрітила наша ескадра велике судно, яке задержало ся доперва по четвертім гарматнім стрілі. Се був англійський транспортель «Knight Commander», котрий плыв з Нового Йорку до Йокогами і Кобе. На підставі его паперів ми ствердили, що він віз 3.500 до 4.000 тон залізничного материялу. Понеже було очевидним, що на помості має воєнну контрабанду, а дальше понеже з недостатку угля на нїм не можна було без небезпечности для нашої ескадри завести его до найблизшої російської пристані, тому ми затопили его. Перед тим залога покинула судно, а его папері забрав до себе командант ескадри. Коло полудня 23. липня затопила ескадра ще два япанські скунери, які мали набір соли на помості. Відтак ми задержали парову лодь «Шінан», яка плыла з Австралії до Йокогами. Сі набір складав ся з вуджених риб, отже віз воєнну контрабанду. Понеже неможливым було заголювати єї до одной з російських пристаней, тому ми затопили єї. Дня 30. липня наша ескадра заплыла до проливу Сунгарі. Коло 3. год. пополудня ми доглянули на північнім побережю япанський кружляк III класи, імовірно «Такао» з трема торпедовими лодями, а дальше поза ним вітрильну лодь типу «Корго» і три торпедівці. Сі кораблі поплили в тім самім напрямі, в яким плыла наша ескадра. В тім самім часі появил ся в північній стороні проливу побережний панцирник типу «Сазн». Сі всі судна плыли далеко поза нашими суднами, а опісля коло год. 5. пополудни нагло завернули. Наша ескадра підчас

свої цілої виправи не понесла ані страти в людях, ані жадної шкоди. Також і на затоплених суднах не згинув ніхто з залоги.

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скорє відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залегlostий та о прислдуванє нам нових передплатників.

Н О В П І С Ь.

— **Календар.** В пятницу: руско-кат. Теофіля, Трофима; рим. кат. Матер. Б. снїжн. — В суботу: руско-кат. Бориса і Гліба; рим.-кат. Преображ. Господ.

— **3 „Музичного кружка Тов. а Анад. Громади“.** Отсим подаємо до відомости, що 7. с. м. виїздимо вже в далеку нашу прогулку, та тогож самого дня даємо концерт в Ходорові в сали «Сокола». Другий концерт дамо в Микуличині в вторник 9. с. м. в вїллі о. Галайчука з отсею програмою: 1) Вахнянин: «Наша жизнь» хор. 2) Лисенко: «Козак» сольо скрипкове. 3) а) Вітт: «Слеза», б) Мендельсон: «На воді», хори. 4) Ніжанковский: «Люблю дивитись», дуєт на тенор і баритон в супроводі ф-рт. 5) Лисенко: «Quod libet I хор», хор. 6) Лисенко: «Ой чогаж ти почорнів», сольо баритон в супроводі форт. 7) Лисенко: «Наша дума», хор в супр. форт. 8) Grieg: «Знанє краю», сольо форт. 9) Ніжанковский: «Гимни славянські». По концертї відбудуть ся вечерниці з танцями. Цїни місць: на концерт крісло I рядне 3 К, II-рядне 2 К, стояче I К, для селян і міщан 50 с. Вступ на вечерниці I К від особи. Стрїй візитовий або народний. Початок точно о 8. год. вечер. З Микуличина 11. їдемо до Коломиї. Тов. співкакам пригадуємо, що генеральна проба відбуде ся дня 6. с. м. рано у тов. Кліма Гутковского, Вірменська 25. I пов. — *Заряд.*

— **Красва рада шкільна** перенесла в стая супочинку між иншими отсих нар. учительні учительки: Ерн. Гершдерферову в Бориславі, Івана Любінця в Буцаєві, Евст. Черлючакевичівну в Баниці, Гон. Бараньску в Рудниках, Івана Чорниша в Утішкові, Данила Наливайку в Шпиколосах, Кек. Барановску в Людвинові, Алекс. Жукковского в Волчківцях. Іларія Менциньского в Поздяхи, Ник. Кобилку в Пleshовичах.

— **3 львівского „Сокола“.** Отсим складаємо щирю подяку Впов. д-рови Евгенови Озаркевичеві за примірник «Тигр Вух» жертвований на руки д. В. Іванця для Товариства гімн. «Сокіл» у Львові. — *Старшина.*

— **Перегони мужицких коний.** Комітет для годівлі коний, який є при радї культури краєвої на Буковині, устроює в день преміювання коний в Радівцях, дня 16. вересня о 3. год. пополудни в їзджалній ц. к. дирекції державної стаднини мужицкі перегони, при котрих самі мужики з Буковини на своїх мужицких конях можуть

Стефан Білинський.

Релігійно-моральні засади в творах Т. Шевченка.

(Конець).

Шевченко, як наскрізь глибоко релігійний чоловік, говорить о силі молитви, о київських святинях, о чудотворнім образі Пр. Богородиці у Іржавці, всегда на переді ставить християнські принципи добра, передовсім яроцанє ворогам:

От — так, люди, научайтесь

Ворогам прощати, як сей неук!... (II. 139).

Найвисші ідеї, до яких дійшла образована і Христовою наукою освѣчена людскість, іменно ідеї того, що добре, красне і правдиве, величність думки, взнесла релігійність і чистота суспільно-моральної доктрини, зведеної до чотирох слів «роби добре, уникай злого», ось привкмети, які закрашають твори Шевченка.

А если піднесем і сей незаперечений факт, що лиш глибока релігійність і сильна віра спасла Шевченка від пессимізма і розпуки мимо найтяжших і найприкрїйших відносин його життя і його родини, тоді питанє, чи міг поет вірвати нагло з догмами Церкви в хвили написаня своєї «Марії» і заперечити Божество Христа Спасителя, стане зовсім безпідставне. Правда — що поет промахнув ся і як найдальше відступив від Евангелия, та все-ж таки не перестав бути християнином, коли в звїсній апострофі здобува-

еть ся на так взнесле і пориваюче звеличанє Пр. Діви Марії:

Все упованіє мое
На Тебе, мій пресвѣтлий раю,
На милосердіє Твоє, —
Все упованіє мое,
На Тебе, Мати! Возлагаю,
Святая сило всіх святых,
Пренепорочная, благая!
Молю, плачу і ридаю!
Возри, Пречистая! на їх,
От — тих окрадених, слїпих
Невольників: подай їм силу
Твого мученика — Сина,
Щоб хрест — кайдани донесли
До самого — самого краю!
Достойно — питаю! благаю,
Царице неба і землі! (II. 296).

Не можна заперечити, що нарушив догму непоречности Пр. Богородиці і уляг впливови раціоналістичних течій, але хвилево лиш, бо инакше не могли-б ми розібрати, на якій підставі називає поет Пр. Діву Марію непорочною і царицею небес в згаданій апострофі, а Сина її живим, істинним Богом. Належить ту піднести ще і те, що коли звичайний чоловік має хвилі зневіри у своїому житю, то о скілько більше таких хвилі у того, що дивить ся на сьвіт «душою». І в тім уся біда, що поет нічо не скрие, а усі гадки, як вони находять, впливає на намір. — Крім сего і чужі критики, між ними Е. Dugand, не опрокидують ні «Марії», ні автора її, а навпаки добачують в ній глибоку релігійність і горячу любов поета до народу свого.

На конець позістає мені де-що сказати про

такі місця, де видні суть сильні замахи поета проти Найвисшого Єства.

Годі ті хвилеві патоси назвати богохульством, бо воно не гідне поета. Лиш сильна реакція его дражливої душі на всяку неволю і людську кривду, на все, що лиш носить слїди і які небудь признаки кривди і пониженя достоїнства людського, як кріпацтво, сервілізм, лизунство, ренегатство та знуцанє ся над невинними дівчатами доводить його иноді до патосу ало розпучливої гадки, що «не має Господа на небі», або позваляє особам, пр. відьмі, що в одчаю душі стратили цілковито розум, на досадні виклики:

Чи в вас єсть Бог який небудь?

В нас його не має: (II. 285).

Та се не становить цілком причини до занегованя релігійности так в творах, як і в житю Шевченка, коли з того самого твору, в котрім перечить Бога, пробиваєть ся жива в Него віра:

«Жива правда у Господа Бога» (I. 200).

Або — чи-ж на се треба аж Шевченка, щоб в 10-літній, тяжкій неволи кликнути:

... Нема слов

В далекій неволи!

Немає слов, не має слєз,

Не має нічого;

Нема навіть кругом тебе

Великого Бога, (II. 63).

Се не слова невірства, а розпуки, се слова того, що від молодости своєї пхав ся між люди, «щоб добру навчили», та вмїсто наукою запоვნив свою душу до краю огірченєм; і в хвили, коли надмір горя має його цілком придавити!

брати участь. Віддалене до мети виносить 1000 метрів в рівнині. Із заломоги сойму кравого в сумі 400 К, будуть роздані отсі нагороди: 150 К першому, 70 К другому, 50 К третьому, 30 К четвертому, а 100 К тому, що мати ме найліпшого коня при перегонах; виключені від сеї нагороди ті, що попередніми роками отримали таку нагороду. Хто з мужицких буковинських годувельників коний схоче взяти участь в сих перегонах, той дня 16. вересня о годині 3. пополудни має показати свого коня комісії для перегонів, яка на місці буде, бо до перегонів будуть припущені лише тоті коні, яких комісія признає до того здібними. Вперед зголошувати ся не потрібно. За участь в перегонах не платять ся нічого. Признані нагороди будуть виплачені зараз по перегонах. Проти рішення комісії нема дальшого відклику.

— **Селянську Бурсу в Букачівцях** отварає з сим шкільним роком рогатинська філія «Просвіти» і буде її вести через відпоручників філіяльного виділу а то: Веч. о. А. Раковского, пароха з Чагорова, о. Ол. Пристая, пароха з Журова і о. М. Раковского, пароха з Букачовець. Безпосередний заряд і нагляд віддано в руки о. Мих. Раковского, пароха в Букачовець, до котрого належить удаватись родичам (опікунам) в справі условий і прийняті дїтей до бурси. Робимо знов один крок наперед, щоби вдоволити просвітним потребам нашого повіта, тож думаємо, що букачовецький круг радо повітає так важну інституцію і без «принуки» дасть докази розуміння ваги хвилі і своєї зрілості. — Від виділу філії «Просвіти» в Рогатині.

— **Вісти з Америки.** Стан каси Руского Народного Союзу з кінцем червня с. р. числив 18415 долларів.

В Анзонії, Сопн. відбуло ся дня 4. липня с. р. численне народне віче. Перший реферат в справі народної організації виголосив о. Ал. Улицкий, пояснивши в нім цілі і потребу такої організації. На его внесенє вибрано місцевий народний комітет, котрий має обовязок подбати о переведенє ухвал віча. В склад сего комітету увійшли: о. Ал. Улицкий, Гавриїл Дзядик з Derby, Семен Вислоцкий з Seymour, Іван Костанкевич з Waterbury і Алексій Горбаль. Дуже інтересною була бесіда Ал. Горбала, котрий реферував справу полученя всіх запомогів Брацтва в стейті Сопн. і сусідних в одно велике. Бесідник виказував наглядно користь, яка виїшла би з такого сполученя, так для менших, як і для більших Брацтва і на закїченє своєї бесіди предложив зборам до ухваленя резолюцію: Русини зібрані на вічу в Анзонії, звизають всі агадані Брацтва, щоби сполучили ся разом а переведенє сего діла поручають Виділови Брацтва Св. Ап. Петра і Павла в Анзонії. Резолюцію ухвалено з одушевленєм одногласно. Опісля по довгій дискусії ухвалено отсі резолюції: «Звизає ся Русинів в Сопн., R. I. і Mass., щоби від тевер ліпше памятали за Народний Флнд, як доси та збирали датки при кожних хрестинах, весілях, забавах, балах, мітингах і т. п. нагодах, так само при купні так у своїх як і чу

опам'ятуєсь і здобуваєсь на так пориваючи і взнеслу молитву, на яку здобутись може лише той, котрий ціле своє житє і судьбу складає на жертівнику Сотворителя і Пана:

«Дай дожити подивитись, —
О, Боже мій милий! —
На лани тії зелені
І тії могили!
А не даш, то донеси
На мою Україну
Мої сльози; бо я, Боже,
Я за неї гину! (II. 64).

А вже-ж сердечний сьміх опанує усякого, коли прийшло-б нам скритикувати і назвати Шевченка власними його словами «пребезумним», бо в III. псалмі ось так виражаєсь:

Пребезумний в серці скаже,
Що Бога не має; (II. 338).

Виказавши, як далекий був Шевченко від атеїзма, та як безосновні суть суди людські, не прогрішусь, коли усім тям, що плюють на народні сьвятощі, дам відправу словами нашого вішого генія:

... Вороги!
І люті — люті!.. Ви-ж украли,
В багно погане заховали
Алмаз мій чистий, дорогий —
Мою, колись сьвятую, душу;
Та й сьмітєсь!.. Не християни!
Чи не між вами-ж я, погані,
Так опоганивєсь...

— — — — — (II. 14).

жих. 2) Не відповідати на листи Русинів, хотьби і найблизших кривних, если лист не буде заосмотрений народною маркою, так само не полагоджувати жадних справ, о які в таких листах просить ся. — В справі набуваня праці ухвалено внесенє: 1) Звизає ся всіх Русинів, щоби охотно помагали один другому в набуваню роботи, а если котрий опускає роботу, то щоби старав ся на своє місце дати конечно другого Русина; 2) поручає ся місцевому Нар. Комітетови, щоби так в Анзонії, як і у всіх других, сусідних, важнійших місцевостях поустано-вляв по одному або по 2 людей, котрі в порозуміню з Нар. Домом мають нести на своїх плеїзї евіденцію праці і подавати своїм людям роботу. Опісля говорив п. Андрей Підбережник про се, як важна є річ займатись політикою, через що можна собі з часом виробити значний вплив і силу; Горячо звизав, щоби Русини старали ся о американські папері і творили клуби політичні, та щоби місц. Нар. Комітет розвинув в тім напрямі живу діяльність. Внесенє прийнято гучними овлесками. Послідня точка обрад, була справа Н. Дому в Ам. Зі звіту секретаря місцевого «Нар. Дому» в Анзонії довідали ся зібрані, що доси в анзонійській парохії вплинуло до каси «Нар. Дому» 2.165 дол. Порішено дальше дбати о се молоде руске товариство і всіма силами ему допомагати до розвитку.

— **Страйк в Бориславі.** Супроти случаїв побитя кількох робітників за зломанє страйку і підпаленя закопів радник Піводкий їздив до Львова, аби вихлопотати в намісництві острішї середничї удержаня спокою. По повороті до Борислава приказав, щоби о 9. год. вечером замикано всі публичні локалі. Тому по тій годині місто виглядає як мертве, бо улицями ходять лише війскові патрулі.

— **Пожари.** В Золотниках, підгавецкого повіта, згорів дах мурованого дому, який є власністю Стан. гр. Семєньского. Шкода 1.000 К. — В Дашаві коло Стрия знищив огонь 4 сільські загоро-ди вартости 4.200 К. — В Кривчи, перемиского повіта, згорів бровар вартости 20.000 К, а в Мизинци згоріла школа вартости 16.000 К. — В Ви-хилівці, ярославского повіта, знищив огонь 4 господарства. Шкода виносить поверх 3.000 К. — В Полкинях коло Ярославля згоріли 3 стодоли зі збіжєм і дома господарів Івана Станька і Жо-линяка вартости 16.000 К. — В Вязовниці, того самого повіта, зговіли дві стодоли вартости 4.000 К, а в Пиводі 4 стодоли вартости 1.600 К. — В Лисівцях, заліщичского повіта, згоріли на двірськїм обшарі дві стодоли а господарєкими знярядами і шпихлїр. Шкода 11.022 К. — В Рож-нітові, долиньского повіта, згоріло кілька домів вартости 14.600 К.

— **Новий спосіб гашеня огню** винайшов інжі-нер Е. В. Маєр. Є се теч названа «Антигїнін», яка має прямо давити огонь. Проба з «Антигїніном» дали сьвітлі вислїди. Кладено високий костир з дерева намоченого в оливі і нафті і підпалено-ваного. Запалене дерево горіло як смолоскип, а жар був такий, що на 30 кроків не можна було стояти, бо огонь палив лице. П. Маєр натирав собі лице тою течію і обвизував собі голову платком намоченим в «Антигїнін», почім ставав близько огню і заливав его водою з розпущеним «Антигїніном». Огонь погасав сейчас. «Антигїнін» має так забезпечувати тіло від горяча, що руку умочену в «Антигїнін» можна вкладати до горючої бочки з смолою. Аби загасити запалену бочку смоли вистанє покрупити єї кропилом замоченим в «Антигїнін».

— **Автори композицій** гравих на фонографах будуть могли жадати винагороди за гранє тих композицій. Пуччині і Массенет внесли були до суду в Брукселі жалобу проти бруксельского акц. товариства для продажї фонографів. В вартштатах сего товариства виливають фонографічні кружки і вальсі з виїмками композицій між иншими також обох славних музиків, але без їх дозволу, а говорару за те їм не плачено. Бруксельский суд в першій інстанції признав слушність композиторам і засудив товариство на значне відшкодованє.

— **Конгрес російських нігілістів** відбував ся через пять днів і пять ночий від 24. до 29. м. м. в швайцарскім селі Чема. Хоч як тихцем оголошено конгрес, однак російська поліція дізна-ла ся про него. Швайцарскі дневники пишуть про се: Дня 23. липня жєневска поліція замітила незнакомого мушину, який поводив ся в дуже підозрінний спосіб. Сліджено отже за ним так, що по кількох днях він зголосив ся в департаменті поліції з жалобою, що его слїдять. При тім заявив, що він є тайним агентом російської поліції і перебуває в Женеві, аби виві-дати дещо про зїзд російських нігілістів, який мав відбути ся в Женеві, але тимчасом перене-сено его до одной місцевости на французкій гра-ниці. Швайцарска поліція дала єму тоді до-півнаня, що сама порадить собі з нігілістами. Мимо того однак російський агент ліпше і біль-ше знав про зїзд нігілістів, чим місцева полі-ція, бо она дізнала ся про місце зїзду аж по его укінченю. Народи зїзду перервано сейчас, коли васьпіла вість про замах на мін. Плевого, инакше були би они тривали довше.

— **Убийник мін. Плевого** приходить до здоро-вля, як доносять з Петербурга, і вже може го-ворити. Убийник був так тяжко ранений в чере-во, що здавало ся, не поживе довго. Перша опе-рація на нім не удала ся і рана почала ропити. Другу операцію зробив славний хїрург Павлов з Одеси. Хорай мав сказати Павловови, що є Росиянином, народним учителем і має 26 літ. Убийник мав жалувати свого чину як злочину, але твердив, що инакше не міг поступити.

— **З залізниць.** В цілі скоршого перевозу ро-гатої худоби і безріг з Галичини і Буковини на торги праскі і віденьскі, заведено з днем 1. мая с. р. кромі денних поїздів товарових також в де-яких днях тижня поїзди поспішно-товарові. Дні і часи відїзду сих поїздів поспішних з поодинок-их стаций подають точно дотичні оголошеня, які находять ся на кожній стациї. В інтересі са-мих сторін лежить, поступати точно після по-станов, обвизаєть тими оповіщенями.

— **У бурсі філії Руского товариства педаго-гічного в Станиславові** знайде приміченє 80 (ві-сімдесять) вихованців. Услівя прийняті: 1) Отець чи опікун вихованця має бути членом Руского Товариства педагогічного (виисово 1 К і вклад-ка 1 К річно). 2) За вихованця має платитись 20 К (двайцять корон) місячно з гори, на що отець чи опікун зобовязєсь письменною зая-вою. 3) На правє і зужитє інвентаря годить ся зложити з гори 6 К на цілий рік. 4) Вихова-нець має мати 6 пар біля, 6 пар скарпюток, 4 протирала, 2 пошевці, 4 рушники, подушку, сїнник, колдру або коцик до накриваня, 2 убра-ня і 2 парі обуви, 12 хусточок до носа. Проше-ня о прийнятє має ся присилати на руки п. Прокопа Рибчука, проф. гімн. в Станиславові, ул. Клеперника ч. 17. найдальше по день 15. серпня. До прошеня належить доложити по-слїдне сьвідощтво шкільне, письмєнну заяву що-до висоти і точности оплати, а хто-б хотів за-нисшу плату бути прийнятим, має доложити еще сьвідощтво убожєства. На відповідь треба до-ложити кореспондентку на 5 сот. О прийнятє до сеї бурси можуть просити ученики гімназії, школи реальної, семинарії і шкїл народних. Першеньство мають ті, що були вихованцями тої бурси. Прошеня тих, що не вирівнають за-леглисти за рік манулий, не будуть узгляднені. Управу бурси веде віділ філії Руского Товари-ства педагогічного в Станиславові, а нагляд пе-дагогічно-дидактичний має п. Іван Соболю, про-фесор школи реальної. — Від виділу філії Ру-ского Тов. педагогічного в Станиславові. *Пр. Ри-бчук, голова. Соболю Іван, писар.*

— **Родимці!** Не забувайте на приватну жіночу семинарію у Львові, удержувану Тов-ом педаго-гічним і присилайте постійні жертви! Вписуй-тесь громадно в члени сего Товариства і впрі-внуйте залеглисти. Вписове виносить 1 К. Пре-нумеруйте часопись для дїтей «Дзвінок» і часо-пись «Учитель», так щоби они могли при біль-шій числі передплатників стати на ще висшій щєбли і відповісти всім бажаням сьвідомих чи-тачів. Адреса касиєра: А. Алиськевич (ул. Коха-новского 15 Б.)

— **Дрібні вїсти.** В заведеню для слїпих у Льво-ві при ул. св. Софії приймуть з початком року кілька дїтей від 6. до 14. літ. Условини подасть дирекція. — Вчєра отворено телеграфічну лінію без дроту межі Барі в Італії а Антиварі в Чор-ногорі.

В кожній рускій хаті повинна бути на стїні **мапа** всеї Рус-України, видана Р. Тов-ом педагогічним у Льво-ві. (Величина : 75x59 см.). Коштує лише 40 сот. Моло-діж при наущї чи забаві все буде мати перед очима на-глядний образ нашої великої Вітчизни.

Телеграми

з дня 4. серпня.

Краків. Намісник гр. Потоцкий переїхав ни-ні через Краків до Відня, де перебуде кілька днів.

Гаштайн. Саксонський король Юрій в то-варистві кн. Матильди поїде звідси завтра рано до Ленд, де стрітить ся з цїсаром Франц Йоси-фом. Опісля оба монархи відїдуть окремих по-їздом до Сольногогорода.

Рим. З будинку французкої амбасади при Ватикані усунено нині французкі візнаки.

Проти єпископів Ляваля і Діона зарядже-но канонічний процес.

Берлін. З Петербурга доносять що наслї-дником Плевого буде міністер судівництва Му-равєв, а начальником корпусу жандармерії ки-ївський генерал-губернатор Клейгельс.

Льондон. Вчєрашнє засїданє палати громад трєвало цілу ніч, бо ліберальні послї поборюва-ли кожду правительственну предлогу.

Париж. З Петербурга доносять, що 20.000 Лявців висіло на сушу коло Інкав і машерує на Ляовн.

Драматичний конкурс.

Виділ «Драматичного товариства ім. Івана Котляревського» у Львові оголошує отрим конкурс на сценічні твори з обсягу драми, трагедії, або комедії, в такім обемі, щоби кожний з них зміг виповнити цілий вечер:

1. Речинець конкурсу є піврічний, іменно твори належить присилати до **останнього вересня 1904. р.**; колиб до того часу не приславо відповідних творів, речинець може бути продовжений до кінця 1904. р.

2. Перша премія виносить 200 К, а друга 150 К, а трета 100 К.

3. Що-до теми — першештво будуть мати патріотичні твори з народного життя, або з історичної минувшини.

4. Задля оцінки присланого на конкурс твору і для присуду премій товариство ім. Котляревського зложить конкурсну комісію, до якої віде крім голови товариства також двох членів виділу товариства і двох запрошених галицьких письменників. Конкурсна комісія признає више згадані нагороди творам, признаним за найліпші споміж надісланих на конкурс.

5. Твори оголошені вже друком, а так ж представлені на котрій-небудь сцені, навіть аматорській, є виключені від конкурсу. Також не можуть бути преміювані твори авторів вже не живих, хотяйби твори до сї не були оголошені друком.

6. Виключне право вистави преміюваних творів застерігає собі товариство ім. Котляревського. Право друку лишаєсь авторови, однак з тим застереженєм, що слиби автор до року не видрукував, то право першого накладу мати-ме товариство.

7. Твори членів конкурсної комісії не будуть преміювані.

8. Конкурсні твори треба присилати в повисшій речинці на руки виділу товариства ім. Котляревського у Львові, Ринк ч. 10. заосмотрені знаком або моттом автора, котре треба виписати також на замкненій коверті, містячій в середині імя, назвиско і адресу автора.

9. Мова діячів твору повинна бути чиста українсько-руська.

10. Письмо творів присланих на конкурс мусить бути виразне і читке, писане по змозі не власною рукою автора.

11. Оголошене вислїду конкурсу за посередництвом часописий і виплата премії наступить в протягу місяця жовтня 1904. р.

12. Твори надіслані на конкурс а непреміювані, будуть звернені авторам разом з замкненими ковертами, если вкажуть виділові товариства ім. Котляревського в инший спосіб сво адреси.

Від Виділу драматичного тов. ім. Котляревського. У Львові, дня 10. мая 1904.

За Виділ:

Г. Огоновский
голова.

І. Боднар.
секретар.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клініки львівського універс., б. лікар клініки проф. Лайдена в Берліні
ординує у внутрішних недугах від 3—5 попол.
ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує
при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

ТОВАРИСТВО взаїмного КРЕДИТУ

„Джістер“

стоваришенє зареєстроване в обмеженому порукою у Львові, ринк ч. 10, дїм „Промсвіт“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обезпечені тревало в „Джістрі“ від огню. Членський уділ 50 К можна зложити в ратах; висове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть зятягти **ПОЗИЧКИ** на 6% за предложенєм відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 літ.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦІЯХ і иншим купні землі нехай купуючі звертають ся за позичками до „ДЖІСТРА“.

ВКЛАДКИ ЩАДНИЧІ приймає Товариство на 4%.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від уділів а часть зиску призначає ся на добродійні цілі; дотенеруділено на церкви, бурси, школи і т. п. 18 385 К.

Стан 31. маі 1904:

Вкладки	1,698.746 К
Уділи	115.947 К
Фонди резервові	23.522 К
Позички	1,403.472 К
Цінні папери, лок. в банках і на рах бжучий	506.994 К

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок бжучий, приймає до перехованя папери вартісні і дав на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дістає в сталевій касі панцирній сховок до виключного ужткку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим зглядом поробив Банк гіпотечний як найдодішній зарадженя. Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовий.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
8:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмеє, Чорткова (від 1/2—3/4), Сучави
8:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делатина (чер. Коломню 1/2—3/4 вкл. в нед. і сьвята), Керезмеє (1/2—3/4 вкл.)	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
6:46	з Рави рускої, Сокалі	6:45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7:40	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:50	до Яворова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8:00	з Самбора, Хирова	8:35	до Кр ова, Відня, Праги, Ясла, Осьвенціма
8:10	з Станіславава, Жидачева, Потутор	9:10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8:20	з Яворова	9:25	до Самбора, Хирова
8:55	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезеяборча, Пешту	9:30	до Белци, Сокалі, Любачева
10:02	з Стрия, Борислава	10:35	до Тернополя, Потутор
10:02	з Ршова, Любачева	10:45	до Чернівців, Делатина, Заліцк, Новоселці
11:25	з Коломні, Жидачева, Потутор, Керезмеє	10:45	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліцк, Гусятина
1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	2:45	посп. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вижиці, Керезмеє
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча, Риманов, Івоича, Сянока, Хирова	2:55	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Закопаного
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліцк, Кіцмана, Новоселці (через Жучку, Вижиці)	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлі від 15—20% вкл.), Сколього (1/2—3/4 вкл.), Ходорова, Калуша
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	3:30	до Ршова, Любачева, Хирова
4:35	з Стрия, Хирова, Тухлі (15—20%), Сколього (1/2—3/4)	3:40	до Самбора, Хирова
4:45	з Яворова	5:48	до Яворова
5:50	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліцк, Гусятина, Іваня пустого, Скали, Копичинець	5:55	до Коломні, Жидачева
5:40	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Осьвенціма	6:20	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча
5:50	з Іцкан, Жидачорч, Новоселці і Сучави	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
6:00	з Белци, Сокалі, Любачева, Рави рускої	7:05	до Рави рускої, Сокалі
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івоича	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
9:10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, Жидачева (1/2—3/4), Гусятина, Керезмеє, Калуша	10:05	до Тернополя (1/2—3/4 вкл.), Хирова, Н. Загірї
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Броцлава, Варшави, Праги, Осьвенціма, Хирова	10:42	до Іцкан, Чорткова, Заліцк, Делатина, Сучави
10:00	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	10:50	до Кракова, Відня, Броцлава, Праги
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліцк, Скали, Іваня пустого, Гусятина	11:00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова, Іваня пуст., Скали, Гусятина, Потутор
10:40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава	11:05	до Стрия
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліцк	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	2:51	посп. до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмеє (від 1/2—3/4), Сучави, Кіцмана
3:25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	4:10	до Кракова, Відня, Броцлава, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Осьвенціма
	на дворець „Підзамче“		з двірця „Підзамче“
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ і Бродів	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Чорткова
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова	10:52	до Тернополя, Потутор
5:06	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліцк, Потутор, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	2:09	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Іваня пуст.
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліцк, Іваня пустого, Скали, Гусятина	9:21	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
3:04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	11:24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліцк, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Грималова.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:
з Брухович 6:46, 8:05 рано, 12:30, 3:00 і 4:30 пополуни, 6:00, 8:04 і 9:12 вечером, (від 8/5 до 11/9 вкл.)
з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/3 вкл.), 10:10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділі і сьвята).
з Ширця 9:35 вечер. (1/6 до 11/9 вкл. в неділі і сьвята).
з Любіня вел. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділі і сьвята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейський рїзнять ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівского. — Нічні години від 6. вечер до 5:59 рано обведено рамками. — В місті продає білети звичайні агенція часописий П. Ст. Соколовского пассаж Гавсмана 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красицьких ч. 5.) уділяє пояснень в справах великих чих, продає білети всякого рода і розклади їади, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополуни, а в неділі і сьвята від 9. рано до 12. в полудне.

Відходять з головного двірця:
до Брухович 7:10 рано, 9:30 і 11:45 передполуни, 1:05, 3:35 і 5:05 попол., 7:05 і 8:17 веч. від 8/5 до 11/9 вкл.)
до Жовкви 11:10 вечером (що неділі).
до Янова 6:50 рано, 9:15 передпол., (від 1/5 до 30/3 вкл.) 1:35 попол. (від 15/5 до 31/8 в неділі і сьвята), 3:18 попол. (від 1/5 до 30/3 вкл.) і 5:48 пополуни.
до Ширця 1:45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділі і сьвята).
до Любіня вел. 2:15 попол. (від 15/5 до 11/9 вкл. в неділі і сьвята).